

отъ глава-то си, и послѣдовалъ жѣртва-та: и какъто мѹ рѣкоха какъкъ ѣ повѣдоносецъ оумрѣлъ, тогдѣ пакъ положилъ кѣнѣцатъ на главата си.

19.) Неучѣнный ѣ, кѣмень нечѣственъ.

Діогѣнъ фїлософъ, совѣтѣваше єдногò благорòдна да провòди сѣна своєгò к' оучилищи то, дася наѣчи фїлософїа, и благорòдний го попыталъ: и какъвѣ пòза ще прїемни мòа сѣнъ отъ оучѣнїе-то на фїлософїа-та; и Діогѣнъ мѹ òтговòрилъ. Вòгдѣ сѣ намѣри на позòрище то, нещѣ можѣ нѣкоѣ да рѣчѣ за нѣго: кѣмень сѣдѣ, верхѹ кѣмень.

20.) Нѣщѣта на прїателытѣ подобѣва да сѣ òвци.

Фїлософъ Теофрастъ видѣлъ єдинъ дѣнь двѣма человекѣка, какъкъ, хòдиан зайдно, отъ който єдинатъ былъ много вòгатъ, а дрѹгїй былъ к' послѣдна сиромашїа (нищета), и попыталъ нѣговѣти ученицы: кой сѣ, òнѣзы; и òнѣа мѹ òтговòрили: какъкъ сѣ двѣма человекѣцы, който ѣматъ помиждѹси келїко прїателство: и фїлософатъ рѣкалъ: какъкъ прòчєє бѣва, єдинъ да ѣ вòгатъ, а дрѹгїй сиромѣхъ?

21.) Оумныти владѣтели сѣ пòазѣватъ отъ ѹкорѣнїта та.

Фїлїппъ, царь македòнскїй, чѣлъ, какъкъ а-ѡнѣйскити витїи (рїторы) гò хѣлаатъ к' народнытѣ собрѣнїта, рѣкалъ: азъ дòажестѣвѣламъ